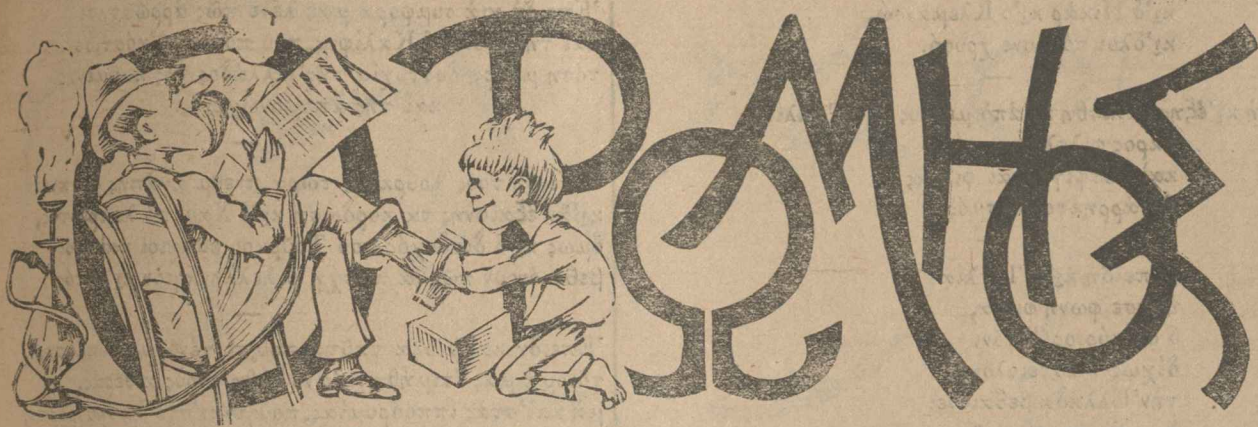

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και δεύτερον ἀριθμοῦντες χρόνον
'στὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια ἐνιακόσα κι' ἑξή
κι' ὄλα χάπια Μπαρμπαλέξη.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ ὅσ' τὸ χέρι.

Ὁκτώβρ' εἰκοσιμία,
καθ' ὅλα νηνεμία.

Ποῦντος ἐνιακόσα σὺν ἑξήντα τρία
κι' ἄρχισε μουρμούρικis καθεμιά φατρία.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖον τὸ κατὰμεστον φῶδον
'στὴς Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου κεῖται τῶρα τὴν ὁδόν,
ποῦναι δράσεως μεγάλης πολυτάραχος σταθμός,
'στὴν οἰκίαν Ἐμπειρίκου, δεκατέσσερ' ἀριθμός.

Πρόσκλησις τοῦ σωτηρίου τῶν Ρωμηῶν Βουλευτηρίου.

Ἐπειδὴ πολὺς ἡκούσθη μὲς 'στὸ κράτος κοπετός,
ἐπειδὴ συμβᾶν συνέθη σοβαρὸν καὶ 'στὴν Αὐστρία,
ἐπειδὴ κι' ὁ Γολουχόφσκη, πρῶτος φίλος μας κι' αὐτός,
παρητήθη τελευταίως ἀπὸ τὴν Καγκελαρία.

Ἐπειδὴ, καθὼς ἐκ τόσων μαρτυρεῖται τεκμηρίων,
ἔγινε συνομιλία καὶ τῶν δὲ Καγκελαρίων,
δηλαδή τοῦ Γολουχόφσκη καὶ τοῦ Δ' Αἵρενταλ τοῦ βλάμη,
ποῦ θὰ δείξῃ καὶ θὰ κάμῃ.

Ἐπειδὴ κι' ὁ Γολουχόφσκη πρὸς τὸν Δ' Αἵρενταλ προσκλίνειν
τοῦδ' ὡσε παραγγελιαῖς
γὰ διὰφοραὶς δουλειαῖς,
καὶ τοῦ 'σύστησε πρὸ πάντων νᾶναι φίλος τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπειδὴ κι' αὐτὸς ὁ νέος Καγκελάριος ὁ φίλος
διεκήρυξε στωμύλος
πρὸς χάριν τοῦ Περικλέτου καὶ τοῦ κάθε πατριώτου
πῶς καθόλου δὲν θ' ἀλλάξῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ πρώτου,
μὰ θερμότατος φιλέλλην θ' ἀπομείνῃ κι' ἀληθὲς
ὅπως ὁ παραιτηθεὶς.

Ἐπειδὴ κι' ὁ Θεοτόκης, ποῦ δὲν κάνει χωρατὰ,
νὰ κηρύξῃ μελετᾶ
διὰ στόματος Σκουζέ,
διπλωμάτου μας ποζέ,

πῶς κι' αὐτὸς θ' ἀκολουθήσῃ
τὴν πολιτικὴν τὴν ἰδίαν,
κι' ἂν τὸν Ράλλον ἐρεθίσῃ
καὶ προστρέξῃ 'στὰ σανίδισα.

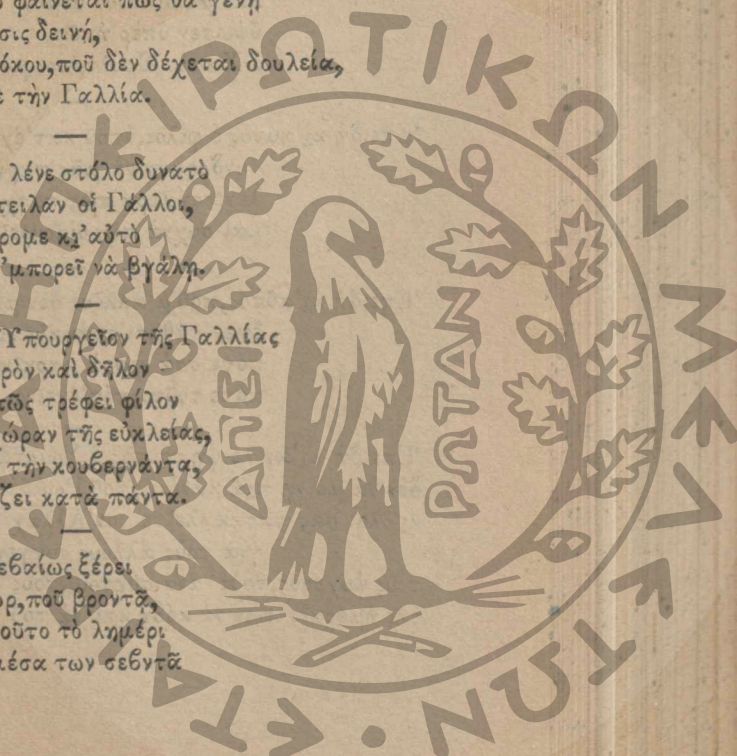
Ἐπειδὴ κι' ὁ Ράλλης τῶρα
λένε πῶς θὰ πάρῃ φόρα,
καὶ τὸν Κόντε θὰ 'ρωτήσῃ πῶς σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις,
ποῦ γενναῖα πρέπει δράσεις,
'πήγαίνε 'στὴν Κηφισσιὰ καὶ 'στὰ μελοδράματα,
κι' ἔκανε μεγάλο χάζι
βλέπωντας τοῦ Ζυπ τὸ νάζι
κι' ἄλλα τέτοια πράγματα;

Ἐπειδὴ καὶ 'στὸ Μαρόκο φαίνεται πῶς θὰ γενῇ
ἐπανάστασις δεινὴ,
κι' ὁ Σουλτάνος τοῦ Μαρόκου, ποῦ δὲν δέχεται δουλείαν,
τᾶβαλε μὲ τὴν Γαλλίαν.

Ἐπειδὴ καὶ 'στὸ Μαρόκο λένε στόλο δυνατό
πῶς ἀπέστειλάν οἱ Γάλλοι,
καὶ δὲν ξέρομε κι' αὐτὸ
τί δουλειὰ μπορεῖ νὰ βγάλῃ.

Ἐπειδὴ κι' αὐτὸ τὸ νέον Ἰπουργεῖον τῆς Γαλλίας
εἶναι φανερόν καὶ ὁ λόγος
αἰσθημα πῶς τρέφει φίλον
πρὸς τὴν χώραν τῆς εὐκλείας,
τῶν ἐθνῶν τὴν κυβερνᾶντα,
ποῦ γαλλίζει κατὰ πάντα.

Ἐπειδὴ βεβαίως ξέρει
κάθε ρήτωρ, ποῦ βροντᾶ,
πῶς γιὰ τοῦτο τὸ λημέρι
νοιώθουν μέσα των σεβντᾶ

κι'ό Πικάρ κι'ό Κλεμανσώ,
κι'όλοι τ'όχουνε χρυσό.

Ἐπειδὴ κι'ἐξησφαλίσθη κι'ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας
ἄκρος φιλελληνισμός,
καὶ συσφίγγεται φιλίας
ἀδιάρρηκτος δεσμός.

Ἐπειδὴ κι'ἐν Ἰταλίᾳ
ἤχησε φωνὴ φιλίας,
ὃ δὲ κύριος Τιτόνι
δίχως ν'ἀστείολογῇ
τὴν Ἑλλάδα βεβαιώνει
ὅτι τὸν παρεξηγεῖ.

Ἐπειδὴ κι'ὁ Μπέκ ἐκεῖνος τῆς φιλίας τῆς Ἀουστρίας
εἶπε μ'ὄλας τὰς φωνὰς μας καὶ τὰς διαμαρτυρίας
πῶς καμμία κηδεμὼν
δὲν ἡγέρθη ὑπὲρ ἡμῶν
νὰ μαζέψῃ μ'ἓνα λόγο τὰ λουριὰ τῆς Βουλγαρίας.

Ἐπειδὴ καὶ γὰρ νκούς μας ἀρπαγέντας καὶ Σχολεῖα
δὲν φωνάζει, δὲν θυμώνει,
καὶ τὸ στόμα τῆς φιμώνει
τῆς Εὐρώπης ἡ φιλία.

Ἐπειδὴ κι'ἐξ ὧσων εἶπε φανερά τῆς Ἀουστρίας
ὃ λιγὺς Πρωθυπουργός,
ἐπειδὴ κι'ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐπισήμους μαρτυρίας
καταφαίνεται ἔνεργως,
ὅτι Δύναμεις καμμία σὰν καὶ πρὶν δὲν μᾶς οἰκτείνει,
καὶ δὲν ρίχνουνε ματιὰ
στὰ δικά μας τὰ χερτιά,
καὶ τὰ γράφουν ἐκεῖ πέρα, ποῦ δὲν πιάνει τεμπεσίρι.

Ἐπειδὴ καὶ στὴν Εὐρώπῃ δὲν ἐπίστευε κανεὶς
πῶς καὶ τούτῃ τὴν φορὰ
θὰ φερθοῦν πολὺ σκληρὰ
τῶν Ρωμηῶν οἱ συγγενεῖς.

Ἐπειδὴ φωνὴν μὲ τόνον
καὶ μὲ δίκαιον θυμὸν
ὑψωσεν ὑπὲρ ἡμῶν
ὃ Χαμίτ Σουλτάνος μόνον.

Ἐπειδὴ κι'αὐτὸς ὁ φίλος, ὁ ποῦ κατ'ἐχθρῶν μ'μπορεῖ
συνδρομὴν νὰ μᾶς παράσχω,
λένε σήμερα πῶς πάσχω
καὶ συχὰ πῶς οἰκουρεῖ.

Ἐπειδὴ κι'αὐτὸς, ποῦ μ'ἄλλους δὲν μᾶς ἔλλαξε τὴν πίστι,
ἔχει πάθει στὴν χύστι,
πότε στὰ νεφρὰ καρκίνο,
πότε τοῦτο, πότε ἐκεῖνο.

Ἐπειδὴ κι'ἐν λείψῃ τοῦτος ὁ Σουλτάνος ὁ σακάτης
δὲν θὰ μείνῃ πιά κανέναν τοῦ Ρωμαϊκοῦ προστάτη,
κι'όλοι σὰς παρακαλεῖτε τὸν Ἀλλὰχ γονυκλίνειτε
γὰρ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς,
τοὺς ψυχρούς, τοὺς ἀναισθητοὺς, τοὺς ἀκάρδους, τοὺς ἀπόνους,
τῆς ἡμέρας τῶν νὰ κόβῃ καὶ νὰ τοῦ τῆς δίνῃ χρόνους.

Ἐπειδὴ γὰρ συμφορὰ μας λένε πῶς ἀρρώστησε
καὶ τῆς Πόλης ὁ Καλὶφης, ποῦ πολὺ τοῦ κόστισε
τόση μαύρη δυστυχία τῆς Ἑλλάδος τῆς καυμένης
καὶ τῆς ἀπομονωμένης.

Ἐπειδὴ τοὺς Τούρκους τώρα πνεῦμ'ἀγάπης διαπνέει
κι'ἐν ἐξείφῃ τὰ κορδῶση κι'ὁ Χαμίτ ὁ λατρευτός,
ὅμως κι'ὁ διάδοχός του Τούρκοι παλαιοὶ καὶ νέοι
βεβαιώνουν πῶς θὰ πάσχω φιλελληνισμὸν κι'αὐτός.

Ἐπειδὴ καὶ μ'ὄλα ταῦτα, ποῦ τὸ γένος μας ὑπέστη,
τόνομά μας ἐτιμήθη κι'ἀνυψώθη στὸς αἰθέρας,
μὰ καὶ στὰς ἱπποδρομίας, ποῦ γιναν στὸ Βουκουρέστι,
τάλογο τοῦ Νεγρεπόντη κέρδισε τὸ πρῶτον γέρας.

Κι'ἄφρισαν ἀπὸ θυμὸ κι'ἔσκασαν οἱ παλαιο-Βλάχοι
γὰρ τὸ νέο ρεζίλι
πῶς εἰς ἄλογο Ρωμηοῦ τέτοιος θρίαμβος νὰ λάχῃ,
τέτοια μὲ παράδες νίκη.

Ἐπειδὴ κι'ὁ Κάρολος τῶν, ὃ τοσοῦτον γαυριῶν,
σκληρυνσιν, καθὼς μᾶς λέγουν, ἔχει τῶν ἀρτηριῶν,
ἐπειδὴ κι'ἐκεῖνος τώρα πιθανὸν νὰ τὰ κορδῶση
καὶ συνέντευξιν καμμίαν τοῦ λοιποῦ νὰ μὴ μᾶς δώσῃ,
ὅπως καὶ τῆς Ἀμπαζίας, ποῦ φερε καλὰ μεγάλα,
κι'οἱ Ρωμηοὶ μὲ τοὺς Ρωμούνους εἶναι τώρα μέλι γάλα.

Ἐπειδὴ πολλὰ μᾶς πρήζουν κάθε τόσο τὸ σηκῶτι,
ἐπειδὴ κι'ὁ Φερδινάνδος, ὃ Κοβοῦργος δηλονότι,
ὁ ποῦ σώνει καὶ καλὰ θέλει τίτλον Βασιλέως,
τὰ συμβάντα τὰ γνωστὰ τὰ παρῆλθ'ἐπιπολαίως
διὰ στόματος Πετρώφ εἰς τῆς Σόφιας τὴν Σοβράνιαν
καὶ ἔσπαθῶσαν ξανά τοῦ Σκράφωφ τὰ καπλάνια.

Ἐπειδὴ τοσοῦτον θράσος Φερδινάνδων ἀσυστόλων
τῆς κακούργου Βουλγαρίας
ἐξηρέθισε τὸν χόλον
καὶ τοῦ τύπου τῆς Αὐστρίας,
καὶ γὰρ μᾶς αὐτὸ βεβαίως εἶναι κέρδος, ποῦ σημαίνει,
καὶ στὸν τύπον τῆς Αὐστρίας ἡ πατρίς εὐγνώμων μένει.

Ἐπειδὴ σ'αὐτὸν τοῦ γένους τὸν δυσφόρητον ἀγῶνα
ταξιδεύει κι'ἡ Κορὼνα,
κι'ἐπεσκέφθη κατ'αὐτὰς τὸν Φαλῆρ εἰς τὸ Παρίσι
κι'εἶναι λίαν πιθανὸν τὸν Νοέμβρη νὰ γυρίσῃ
νὰ μᾶς πῇ γὰρ τὰ καὶ τὰ καὶ νὰ μᾶς παρηγορήσῃ.

Ἐπειδὴ κι'ὁ Κορωνάτος
περιμένεται στὸ κράτος,
κι'ἄλλοι λένε πῶς μ'μπορεῖ
νὰ περάσῃ κι'ἀπ'τὴν Βιέννην,
κι'ἀπαντοῦν οἱ σοβαροὶ
τίποτα μ'αὐτὸ δὲν βγαίνει.

Ἐπειδὴ πρὸς ὀπλισμὸν ἤλθαν Μάνλιν, χερ τουφέκι,
καὶ τοῦ Κέλλερ καὶ τοῦ Ρὼτ παραγγέλλομεν φυσέκια,
ἐπειδὴ μετασκευαὶ συζητοῦνται θωρηκτῶν
κι'ἐν τῷ μέσῳ τῶν νυκτῶν.

Βλέπει φρίττων
κόμμα τρίτον.

Ἐπειδὴ μὲ τόσην αἴγλην κι'ἐν πολλῇ πομπῇ καὶ γδούπῃ
καταφθάνουν ὁσονοῦπω
στὰ λιμάνια τὰ δικά μας
καὶ τ'ἀντιτορπιλικὰ μας,
ἄλλους λόγους φθάν'ἡ Δόξα, μ'ἄλλους λόγους φθάν'ἡ Νίκη,
καὶ πολλοὺς τοὺς πιάνει φρίκη.

Ἐπειδὴ κι'αὐτὰ τὸν πόθον ἐκδρομῆς θὰ μᾶς γεννοῦν
ἄλλοι φόροι, πρέπει νὰ μὴ μὴν, ἐμμεσοὶ τε κι'ἄμεσοι,
καὶ συμφέροι συζητήσεις θυελλώδεις νὰ γενοῦν
τῇν κι'ἡ Θύελλα νὰ φθάσῃ μὲσ'ἀπὸ τὸν Τάμεσι.

Ἐπειδὴ μ'αὐτὰ καὶ πληθὸς ἐκ προσφύγων καταφθάνει
καὶ δὲν ξέρεται τί νὰ κάνη
τὸ Κουβέρνο καὶ μ'ἐκείνους
τοὺς ἀστέγους, τοὺς δυστήνους,
καὶ κυττάζει μὲς'στοὺς δρόμους περιέργους συμπολίτας
ἢ κυττάζουν περιέργως δυστυχεῖς Ἀγγιχλίτας.

Ἐπειδὴ καὶ μὲ ψωμί
νὰ τοὺς ἐξοικονομῇ
τὸ Κουβέρνο δὲν ἀντέχει
καὶ γὰρ τοῦτο πέρα βρέχει.

Ἐπειδὴ δὲν ἤλθαν λίγοι στὰς κλεινὰς ἱστοσεφάνους,
τὸ δὲ κράτος γὰρ κανόνια
καὶ γὰρ στρατηγῶν γαλόνια
πῆρ'οἱ μόνον καὶ δὲν δίνει πρὸς περικλψιν ἐράνους.

Ἐπειδὴ κι'αὐτὸ πεινᾷ
καὶ γὰρ τοὺς πεινῶντας στρέφει
πρὸς ἐκείνον, ὁ ποῦ τρέφει
τοῦρκον τὰ πετεινὰ.

Ἐπειδὴ καὶ μ'ἀπεργίαις τόσους βρίσκομε μπελάδες,
ἐπειδὴ πολὺ δικαίως ἀπεργοῦν κι'οἱ βαρελάδες,
καὶ δὲν ἔχομε βαρέλια γὰρ ρετσίνα καὶ γὰρ μουστο
νὰ μεθοῦν οἱ συμπολῖται νὰ σκοτώνωνται γὰρ γούστο.

Ἐπειδὴ καὶ νέον τώρα προκαλεῖ ἐρώτημα
τί τοῦ Δόμπουλη θὰ κάνουν ἓνα κληροδότημα,
κι'ἐν μὲ τοῦτο τὸ ποσὸν
πρέπει σήμερα νὰ γίνῃ
κι'ἄλλο τέμενος Μουσῶν,
κι'ἄλλο φλογερὸ καμίνι.

Ἐπειδὴ καμπόσοι λένε πῶς ἀρκεῖται μ'ἓνα μόνον
ἡ κοιτίς τῶν ἀκαμάρων
ἐπειδὴ καὶ θέλουν ἄλλοι πατριῶται λιμαδόροι
δρᾶ καμίνια φλογερὰ
νὰναι πέντε στὸν παρὰ
κι'οἱ γατράι κι'οἱ δικηγόροι.

Ἐπειδὴ καθέναν τώρα μ'ἔπος ἀνεμώλιον
εἰς τὸν τόπο τοῦ μονάχα θέλει τὸ Δομπόλειον,
ἐπειδὴ γι'αὐτὸ κι'ἡ Πάτρα τὸ ζῶγαρι τῆς ἀπλόνης
καὶ μὲ τοὺς Κορφοὺς μαλλόνει,
κι'ἐν στὴν Κερκυρὰ δὲν γίνῃ τὸ Δομπόλειον ἐκεῖνο
τότε λέν οἱ Κερκυραῖοι πῶς θὰ κάνουνε Καζίνο.

Ἐπειδὴ πολλῶν πολλὰ
μᾶς σκοτίζουν συμβουλαί,
ἐπειδὴ κι'ὁ Φασουλῆς συμβουλεύει καὶ κηρύττει
τὸ Δομπόλειον ἐκεῖνο
νὰ τὸ κάθουν καὶ στὴν Τήνο,
καὶ στὸ κλασικὸ Δαφνὶ δίπλα στὸ Δρομοκρίτη.

Ἐπειδὴ τὸν Θεοδόκη καὶ δυσαρεστημένοι
τὸν συγχύζουν καὶ τοῦ κάνουν χίλια δρόμασκαρχλήκια,
τῶν δὲ φίλων ἡ μεγάλη δυσκρέσκεια σημαίνει
πῶς ρουσφέτια δὲν ἐπῆραν, πῶς ζητοῦν Ἰπποκρίτους.

Ἐπειδὴ καὶ κόμμα τρίτον
στὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων
λένε πῶς θὰ ξεφυτρώσῃ
τὴν Ἑλλάδα καὶ λυτρώσῃ.

Ἐπειδὴ καὶ περιμένουν ἀνυπόμονα τὰ πλήθη
να φανῇ καὶ αὐτὸ τὸ κόμμα, ποῦ τοσοῦτον ἐθρυλλήθη,
ἀν' ἀέρας εἶναι φρέσκος, ἢ συνίσταται ἐξ ἀνθρώπων,
ποῦ ποτέ των γὰρ ρουσφέτι
δὲν χολιάζουν καὶ Ντοβλέτι,
μὰ ζητοῦν πρὸς σωτηρίαν νέα μέσα, νέον τρόπον.

Ἐπειδὴ κανεὶς δὲν ξέρει τί θὰ γίνῃ καὶ τὸ κόμμα
τοῦ ψαρεῖ τοῦ σεβαστοῦ
καὶ τῆς Κρήτης Ἀρμοστοῦ,
καὶ ἂν καὶ αὐτὸ θ' ἀλλάξῃ χρώμα.

Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ τὸ θέμα τοὺς δμίλους συνταράττει,
ἐπειδὴ σπουδαία σκέψεις βασανίζει τὴν πατρίδα
ἀν' ὅ Τριανταφυλλάκος θὰ ταχθῇ μετὰ τὸν Κορφιᾶτη,
ὁ δὲ Μποῦτος καὶ ὁ Τοπάλης μετὰ τοῦ Μήτσου τὴν μερίδα.

Ἐπειδὴ χειμῶν σιμόνει,
ποῦ τὰ νεῦρα δυναμόνει,
καὶ ὅλοι μας θὰ τραγουδοῦμε: βρέχει καὶ χιονίζει
καὶ τὰ μάκμαρα ποτίζει,
καὶ ὁ Κορφιᾶτης μαγεύει
καὶ ὁ κυρίαρχος χορεύει.

Ἐπειδὴ καὶ γὰρ ἄλλους λόγους σπουδαιότητος πολλῆς
δρᾶσις σύντομος ἐπείγει μετὰ χρυσᾶς ἐπαγγελίας,
προσκαλοῦμεν τοὺς πατέρας εἰς τὰς ἐδρας τῆς Βουλῆς
πρὸς ἐδραίωσιν τοῦ κράτους, καὶ πρὸ πάντων τῆς κοιλίας.

Φασουλῆς καὶ Περικλέους, ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Π.—Καὶ πῶς πηγαίνει, Φασουλῆ, τὸ κράτος τὸ πειθήνιον;
Φ.—Τὸν τῆς Αἰγύπτου Σύνδεσμον ὑμῶν τὸν Πανελλήνιον,
τοὺς ἰδρυτὰς του τοὺς χρυσοῦς, τὸν νέο τὸν Μπενάκη
καὶ ὅλους ἐκείνους, ποῦ σκιρτοῦν στὸ γαλανὸ πανάκι.

Βρὲ Περικλῆ, μὴ φλυαρῆς,
καὶ τὴν πατρίδα μὴ θαρρῆς
γὰρ κόκκαλο καὶ γὰρ ψωμί
κάθε πεινῶντος σκύλου....
δόξα μεγάλη καὶ τιμὴ
στοὺς Ἕλληνας τοῦ Νείλου.

Μὴ λόγια λὲς καὶ σὺ τρανὰ
μετὰ τοσοῦτους κεχηνάτους...
ἔξω θὰ βρῆς ἀληθινὰ
τοὺς πόθους τοὺς γενναίους.

Ἐξω τὸ γένος πάλλεται μετὰ τοὺς παλμούς ἐκείνους,
ποῦ σπέρνουν τῶν ἀληθινῶν ἀγώνων τοὺς κοτίνους.
Ἐξω τὸ γένος πάλλεται καὶ ζήτησ' ἐκεῖ πέρα
τὴν ἀληθῆ μητέρα.

Ἐκεῖ δὲν θάβρης, μασκαρεῖ,
στομύλους σὰν καὶ ἐμένα
καὶ μήτε λόγια βροντερὰ
καὶ ἄντερα φουσκωμένα.

Ἐκεῖ θ' ἀκούσῃς, κουρελῆ,
λαμπρὸς παιὰν ν' ἀντιλαλῇ,
καὶ νὰ φωνάξῃ ἡ μάνα
μετὰ τοῦτον τὸν παιᾶνα:

Δεῖ δεῖ χρημάτων, προσφιλεῖς
τῶν Ἀθηνῶν λογάδες,
δεῖ δεῖ χρημάτων, τῆς Βουλῆς
πολύξεροι φαγάδες.

Θέλουν παράδες οἱ Στρατοὶ
καὶ οἱ Στόλοι, κουενέδες...
ἄχ! ἂν ἐγίνοντο καὶ αὐτοὶ
μέσα στοὺς καφενέδες
καὶ μετὰ τὰ Παρλαμέντα
χωρὶς διαβολογρόσα,
μόνο μετὰ λίγη γλώσσα
καὶ κουτουροῦ κουβέντα.

Ἐκεῖ δὲν ἔχουν πέρασι τῶν Ἀθηνῶν τὰ ψέμματα
καὶ δίχως νὰ μιλήσῃς
ἀν' ἔχῃς κομποδέματα
προθύμως θὰ τὰ λύσῃς,
καὶ θὰ φωνάξῃς: λάβετε τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας
προμάχους ν' ἀναδείξετε καὶ ἐκδικητὰς σωτήρας.

Π.—Καὶ ἐγὼ μετὰ σὲ τὸν Φασουλῆ, ποῦ θέλεις κομποδοιοῦσαι,
τὸν τῆς Αἰγύπτου Σύνδεσμον ὑμῶν τὸν Πανελλήνιον,
τοὺς ἰδρυτὰς του τοὺς χρυσοῦς, τὸν νέο τὸν Μπενάκη,
καὶ τώρα δέξου χαστουκιάς καὶ σὺρε' στὸ κονάκι,
στὸ κέντρον πόθων ἐθνικῶν,
ὅπου ἐστὶ τὸ Κεντρικόν.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἡ Τύχη, φύλλον ἄριστον, λαχειολογικόν,
ἐκδίδεται δις τοῦ μηνὸς Ἑλληνογαλλικόν.
Ἐκεῖ λαχεῖα τῶν κρατῶν ἀπλὰ, λαχειοφόρα,
κέρδη πολλῶν ἀξήτητα, στατιστικῶν πληθῶρα,
δελτία τῆς κινήσεως τῶν ἀγορῶν νωπὰ,
ἀπολόγια, μερίσματα, ναῦλοι, καὶ τὰ λοιπὰ.
Ὁ Γάμος Σκαρλατόπουλος διεύθυνσε ὑπάτη,
καὶ ἂν ἔχῃς τύχη διαβάσιν καὶ ροζίκι περπάτει.

Ὁ Πι Δημητρακόπουλος, ὁ πόσον θαυμάσιος
μετὰ τῆς Ζωῆς τὸ μυστικόν καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Πόλων,
καὶ τώρα στὸν Κυριακὸν τὴν Ἑξοσίαν ἀφίσας
εἰς Ἀθήνας ἀπέρχεται καὶ Τρίκαλα καὶ Βόλον,
ἐκεῖθεν δὲ καὶ εἰς Αἴγυπτον πολλὰ θ' ἀποκαλύψῃ
καὶ ἀπὸ τὰς διαλέξεις του καθέννας δὲν θὰ λείψῃ.